

евангеліе-то, и да не земе стократно сега на това врѣмѣ, кжца и братіа и сестры и майкы и чада и нивѣ на едно съ гоненіе, и въ идущыя вѣкы животъ вѣченъ. Мнозина обаче първи ще бждѣтъ послѣдни, и послѣдни-ти първи. И когато вѣха въ пѣта на възлѣзваніе-то си, въ Іерусалимъ, Исусъ взрѣше прѣдъ тѣхъ, а тѣ са чѣдаха, и като взрѣха подирѣ (мѣ), вѣха на страхъ.

Въ сѣвота на ді: недѣла.

Отъ Лѣка зачало 81,

Рече Господь: Който е вѣренъ въ малко-то, и въ много-то е вѣренъ: И не праведный въ малко-то, и въ много-то е неправеденъ. И тѣхъ, ако въ неправедно-то богатство вы не выхте вѣрни. кой ще вы повѣри истинно-то (богатство?) И ако въ чѣждо-то са не покажете вѣрни, кой ще ви даде ваше-то? Никой слѣга не може да слѣгва на двама господари; защото или одного ще възненавиди, и другого ще възлюбви, или до одного ще са прилѣпи и другого ще прѣзира. Нemoжите да работите на Бога и на мамона. Еничко това чѣваха и фарісеи-ти, които вѣха сребролюбцы; и присмиваха мѣ са. И рече имъ: Вы сте които показвате себе си праведны прѣдъ челоуѣцы-ты; но Богъ знае сърдцата ви; защото онова което е високо въ челоуѣцы-ты, е мързость прѣдъ Бога.

Въ недѣла ді: по въздвиженіе,
Отъ Лѣка, зачало 93.

а онова врѣмѣ, когато наближаваше Исусъ до Іерихонъ, нѣкой си слѣпъ сѣдѣше край пѣта, да проси. И като чѣ че народъ минѣва, попыта какко е това? И казаха мѣ, че Исусъ Назоранинъ минѣва. Тогава той извика, и казваше, Исусе, Сыне Давидовъ, помилуй ма. И тѣмъ които взрѣха на прѣдъ запрѣцаваха мѣ да млжне, но той оуе помного выкаше: Сыне Давидовъ, помилуй ма. И спрѣ са Исусъ, и повелѣ да го доведѣтъ при него, и като наближи, попыта го, И рече: Какво искашь да ти направѣ? И той рече: Господи, да проглѣдамъ. И Исусъ мѣ рече: Проглѣдай; твоѣ-та вѣра та исцѣли. И тогчасъ проглѣда, и трѣгна слѣдъ него, и славаше Бога; и сичкий народъ, като видѣ (това), въздаде хвала на Бога.

Въ Понедѣльникъ на еі: недѣла.

Отъ Марка, зачало 48.

а онова врѣмѣ, когато Исусъ излизаше изъ Іерихонъ той и ученицы-ти мѣ, и народъ доволенъ, Тимеевъ-тъ сынъ Картимей слѣпый, сѣдѣше при пѣта та просаше. И като чѣ че е Исусъ Назоранинъ, начена да выка и да казва: Сыне Давидовъ, Исусе, помилуй ма. И мнозина мѣ запрѣтаваха да млжне; но той оуе по вече выкаше: Сыне Давидовъ, по-

милуй

